

[Ministeren for offentlige arbejder]

gens faste beslutning, at portoen eller postsatser i øvrigt ikke skal være et nyt skatobjekt for regeringen.

Derimod vil der til næste år ske nogle meget små stigninger på en række andre posttakster, især i de områder, hvor P&T opererer i konkurrence. Mange mennesker i den offentlige debat glemmer, at P&Ts monopol jo kun angår brevforsendelse, og at masser af andre tjenester alene på P-siden, f.eks. direct mail, pengetransporter og mange andre pakketransporter naturligvis, er ude i et konkurrencemarked, og sådan skal det også være. Denc kan vi naturligvis ikke risikere at pådrage os beskyldninger for, at vi subventionerer, at vi kunstigt holder sådanne tjenestegrene nede, som er i konkurrence, ved indtægt fra områder, hvor vi har et monopol. Noget sådant behøver man altså ikke at frygte.

Til gengæld for denne forsikring kan jeg så sige, at postvæsenet så vel som DSB og anden offentlig virksomhed har den forholdsordre at måtte konkurrere fuldt og helt ud. Det kan ikke være sådan, at offentlige virksomheder skal ligge underdrejet, ikke skal have ret til at benytte de konkurrencemetoder, som anden virksomhed har mulighed for. Det er klart i skatteydernes interesse, og i borgernes interesse i deres egenskab af forbrugere, at dér, hvor de betjenes af offentligt ansatte, af offentlige virksomheder, sker det for fuld udblæsning, således at man tager alle metoder i brug til at skærpe sig selv, til at klare sig, til at blive bedre til at betjene sine kunder godt, til at beskytte sit opland og sit gode regnskabsresultat.

Den omfattende beretning fra kommissionsdomstolen har, som dens opgave var, beskæftiget sig med fortiden. Jeg har i det her sagte, hovedsagelig for ikke at bruge gentagelsesmetoden, beskæftiget mig med den øjeblikkelige situation. Jeg går ud fra, at det yderligere er i folketingets og i befolkningens interesse også at få sagt nogle ting om fremtidens udvikling inden for P&Ts område. Og selv om man skal passe på, når det drejer sig om fremtiden, mener jeg mig her i stand til at sige, at tilsvarende kritisable forhold, som beretningen indeholder en række eksempler på, ikke vil gentage sig.

P&T yder i dag et positivt bidrag til statskassen, også når vi betragter postsiden af P&T isoleret. Der er, som det udleverede no-

tat viser, en betydeligt stigende produktivitet, regularitet og kvalitet. Der er et fortsat arbejde med en bedre tilrettelæggelse, med en ibrugtagning af moderne produktionsmetoder med forenkledte processer i et nært samarbejde med P&T, her P-personalets organisationer. Der er, må jeg stærkt understrege, en betydelig højere servicebevidsthed end tidligere.

Det giver sig udslag på en lang række områder. Posthusene vil i de kommende måneder og år ibrugtage noget, vi kalder alkasser eller servicekasser, således at har man flere ærinder på et posthus, så behøver man ikke stå i kø flere gange, men kan få det hele ekspederet ved den ene luge, man henvender sig til. Vi arbejder meget med udvikling af postkontorer i landsbykøbmandsforretninger for at styrke det nære samfund. Adgangen for handicappede til vore mange posthuse på lige fod med andre er ved at blive lettere i betydelig grad, helt naturligt ved nybygninger og ombygninger, men vi har også sat et meget omfattende og temmelig kostbart arbejde i gang for også dér, hvor der ikke i en overskuelig årrække skal ske ombygninger, at gøre tingene langt bedre for de handicappede, end vi hidtil har gjort. Vi lægger vægt på decentrale, altså lokalt bestemte åbningstider, og alt dette kan være eksempler på den overordentlig store servicebevidsthed, der i dag præger P&T.

Når jeg taler om, at det vil ikke ske igen, gælder det også de overtrædelser, som er omtalt i forbindelse med den vidtgående brug af tillægsbevillinger til dækning af overskridelser af statsbudgettet, af finanslovens bevillinger. I de år, som det her drejer sig om, tillod folketinget jo noget sådant gentagne gange i en række på hinanden følgende år og har vel derved overtaget, går jeg ud fra, ansvaret for, at noget sådant blev praktiseret. Når jeg tør sige, at det vil ikke gentage sig, er det, fordi noget sådant, efter at nettostyringsprincippet er indført som et led i regeringens moderniseringsbestræbelser, ikke vil være muligt. Nettostyringen medfører jo, at den pågældende etat eller virksomhed selv skal finde dækning for overskridelser på budgetterne, og dette giver naturligvis en meget skærpet omkostningsbevidsthed.

Jeg skal til sidst også sige om fremtiden, at når jeg læser beretningerne om mangelfuld information af skiftende ministre for offentli-